

[Jørgen Gram.]

land, blev Arbejder godkendt, uden at der til Dato er kommet Arbejder i Gang de paa-gældende Steder. Og i Dag er der ca. 900 langvarigt arbejdsløse, som kunde være at anvise.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det i denne Omgang uigenkaldelig forbi med korte Bemærkninger.

Strøm: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram erindrer sikkert den Samtale, vi førte angaaende Forholdene i Sønderjylland. Den blev nærmest betragtet som Oplysning om, hvordan Arbejderne skulde igangsættes, hvordan det hele skulde gribes an, og jeg havde da ogsaa den Opfattelse, at det ærede Medlem forstod, at de forskellige Foreninger og andre, der interesserede sig for Arbejdernes Igangsættelse paa forskellig Maade, skulde henvende sig om disse Arbejders Igangsættelse, og siden da har der ikke været nogen Samtale med mig angaaende dette Forhold. Det ærede Medlem taler stadig om, at der er unge arbejdsløse, der kan henvises. Ja, det er der, men der har ikke været noget Arbejde at henvise dem til dernede. Der er saa paa en eller anden Maade sket en Fejl et eller andet Sted, der eventuelt kunde have været rettet ved en Samtale. Det er jo ikke saadan, at der er Uvilje fra nogen Side over for dem nede i Sønderjylland.

Rager: Under den Debat, der forleden Dag førtes angaaende Valutaloven, henstillede jeg under mit Foredrag til den højtærede Finansminister, om ikke den Omstændighed, at Valutaloven blev forlænget og en Række Varer ført over fra fri til bunden Liste, kunde medføre, at der var Mulighed for at nedsætte den danske Diskonto, og jeg forstod paa den højtærede Handelsminister i det Svar, som kom fra Ministeren, at dette i og for sig havde Ministerens Sympati, men at Ministeren ikke paa det givne Tidspunkt — maaske var han heller ikke forberedt paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham — var i Stand til med det samme at give et Svar. Jeg lovede dengang den højtærede Handelsminister at komme tilbage til Sagen under Finanslovdebatten, og hvad man har lovet, skal man jo holde, og jeg vil meget gerne give den højtærede Handelsminister en Foranledning til at udtale sig igen om dette Spørgsmaal, Diskontoens Berettigelse og Nødvendighed.

I sin Tid, da man havde Guldindløselighed, var Diskontoen nødvendig; naar Guldet løb ud af Landet, maatte den forhøjes, og naar Guldet hobede sig for stærkt op i Landet, maatte den naturnødvendigt nedsættes. Det var Forhold, der fandtes, da der var fri Handel. Da havde man Diskontoen som Regulator. Men i Øjeblikket er der jo ikke Brug for Diskontoen som Regulator paa dette Omraade, al den Stund Valutacentralen har til Opgave at holde de valutariske Forhold i Orden. Derunder maa Valutacentralen altsaa paase, at der ikke sker noget for vor Valuta skadeligt, og Diskontoen som Regulator er ikke nødvendig.

Men saa er der naturligvis en anden Ting, og det er, at Diskontoens Højde i nogen Grad betinger den Fart, hvormed det hjemlige Erhvervsliv udfolder sig. En højere Diskonto lægger en vis Dæmper paa Foretagsomheden, en lavere sætter den i Gang. Men da Udlaan sker gennem Bankerne, og da Bankvirksomheden er ret centraliseret, og da Nationalbanken formentlig gennem Cirkulærer tidligere har vist, at den har ret god Magt over, hvad de øvrige Banker foretager sig, skulde det efter mit Skøn ogsaa være muligt at undvære den høje Diskonto til at regulere paa dette Omraade. Penge er jo, særlig naar det er Papirkroner, en Vare ligesom alle andre Varer, og Diskontoen angiver egentlig kun Prisen paa Pengene. Men for alle dem, der har Arbejde i Gang i Øjeblikket, er den en Merudgift, og for Bankerne naturligvis en Merindtægt, da Indlaansrenten ikke altid forhøjes i samme Forhold som Udlaansrenten, naar Diskontoen stiger.

Det er muligt, at jeg ikke har den tilstrækkelige Kyndighed til at se til Bunds i disse Forhold, men det er der mange inden for Samfundet, der ikke har, og som Følge deraf tror jeg, det vilde være en god Gerning, om den højtærede Handelsminister vilde belære de andre, der maatte være Analfabeter paa dette Punkt, og mig, der saa maa slutte mig til dem. Jeg henstiller til den højtærede Handelsminister at overveje, om der kan gives mig et Svar herpaa.

Jeg vil derefter gerne berøre en enkelt anden Ting, idet jeg har en konkret Sag, som jeg gerne vil bringe frem.

Jeg var forleden Dag inde paa Spørgsmaalet om Haandværkets Forhold. Jeg kom ind paa det, da jeg talte om Landbrugets Forrentningsprocent og derunder ogsaa kom ind paa Spørgsmaalet om, hvilken Forrentningsprocent det mindre Haandværk har herhjemme. Det mindre Haand-